

Jeg kunde meget vel have tænkt mig en saadan Fradragsregel som den, at der overhovedet ikke gaves Fradrag for Ejendomme, der var skyldsatte over et vist Beløb, lad mig f. Eks. sige 12,000 Kr.; over 12,000 Kr. gaves der intet Fradrag. En saadan Bestemmelse vilde jeg for min Del kunne gaa ind paa. Jeg ser nok, at der er den Vanskelighed ved den, at saa kommer man ind paa dette med en Grænsebestemmelse, saa faar man det urimelige Forhold, at den Ejendom, der er sat til 11,900 Kr., faar Fradrag, medens den, der er sat til 12,100 Kr., ikke faar det. Men i og for sig vilde det tiltale mig meget, at de større Ejendomme — man kan naturligvis sætte Grænsen, hvor man finder det rigtigst — overhovedet intet Fradrag fik. Men nu at komme ind paa at diskutere, om der overhovedet skal finde Fradrag Sted eller ikke, det anser jeg for upraktisk, ligesom ogsaa at diskutere det Spørgsmaal, om det nu er rigtigst, at vi fastsætter, at Lejesummer indtil en vis Størrelse giver Fradrag. Ærede Medlemmer har sagt, at den ansatte Lejesum var for lille for Landets Vedkommende; men i Folketinget har jeg da tidligere mødt meget bestemte Krav om, at Lejesummen for Københavns Vedkommende skulde sættes op. Her staar der Modsætninger imod hinanden, som man meget ofte vil finde, nemlig mellem By og Land, og jeg tror ikke, det kan nytte noget at forsøge paa at løse dette Spørgsmaal nu.

Hvad nu det Beløb angaar, der er sat ind i Lovforslaget som Fradragsbeløb, 2,800 Kr., maa jeg sige, som jeg før har sagt, at i og for sig vilde det jo have tiltalt mig, om man var blevet ved de 2,500 Kr., som jeg selv havde foreslaaet; men jeg har taget imod denne Ændring i Lovforslaget for at sikre dets Gennemførelse, for i alt Fald at lette den. Hvis den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Dalsgaard) mener, at man ogsaa kan gennemføre Lovforslaget med et Fradragsbeløb af 2,500 Kr., vilde det naturligvis ikke være mig ukært at vende tilbage til dette; men jeg er i Øjeblikket noget i Tvivl derom. Skulde den Bestemmelse kunne gennemføres, som jeg har foreslaaet i Folketingets Udvalg, at man gik til Afgiftsfrihed for Ejendomme indtil 3,000 Kr., skulde jeg ogsaa gerne være med til det.

Det ærede Medlem (Dalsgaard) var saa inde paa, hvad vi før har diskuteret her i Salen, hvorvidt man bør undtage fra

Fradrag Ejendomme, paa hvilke der kun findes Driftsbygninger, medens man er enig om, at Ejendomme, paa hvilke der findes virkelige Beboelsesbygninger, bør have Fradrag. Men maa jeg ikke herom sige, at den nuværende Lov giver jo Fradrag for saadanne Ejendomme, hvor der kun findes Driftsbygninger. Naar der den nuværende Lov fastsættes et vist afgiftsfrit Beløb for Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder, gælder det jo ogsaa Ejendomme, hvor der ikke findes Beboelsesbygninger, men kun Driftsbygninger. Ja, man gaar saa vidt, at der gives Fradrag for Landejendomme, hvor der overhovedet ingen som helst Bygning af nogen som helst Art findes. Det gælder f. Eks. Ejendomme, som bruges til Græsning, det gælder Ejendomme, som bruges til Havebrug. Der behøver overhovedet ikke at findes nogen som helst Bygning paa dem, for at de kan blive fri for en Del af Afgiften. Hvis en Vognmand har en Ejendom, paa hvilken hans Heste græsser, har i visse Tilfælde Skatdepartementet ladet denne Ejendom faa Fradrag. Det viser dog, at man gaar meget langt i den Retning; den ubebyggede, helt ubebyggede Ejendom faar under visse Omstændigheder Fradrag. Derfor maa jeg dog sige, at det forekommer mig tvivlsomt, om man nu skal optage denne Diskussion paa ny. Hvad selve Bestemmelsen angaar, forstaaer jeg meget godt de ærede Taleres Indvending imod den; men ærede Medlemmer vil ogsaa indrømme mig, at der er ingen Bestemmelse, der lettere vilde kunne omgaaes end den, ved hvilken man undtog Driftsbygningerne fra de Bygninger, der gør en Ejendom delvis afgiftsfri, idet der ikke er nogen som helst Kunst ved at opføre en Stue i en saakaldet Driftsbygning, i hvilken der kan bo et Menneske og en Gang imellem bor et Menneske. Der vil blive saa mange Vanskeligheder ved at fastslaa, hvad der er Driftsbygning og hvad ikke, og om det ikke alligevel kan kaldes en Beboelsesbygning, at jeg tror, man skal vogte sig for denne Diskussion. Men jeg kan meget vel forstaa Indvendingen mod selve denne Bestemmelse, og jeg har ikke nogen principiel Indvending at rejse mod dette, at Ordene „Drifts- eller“ gik ud. Men hvis man udtager disse to Ord, undgaar man vist ikke en Debat med det høje Folketing om dette Spørgsmaal, fordi det, som sagt, er en Bestemmelse, som allerede findes i den nuværende Lov, og